

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 348/05
26.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, kao članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optužene AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama: Okružnog javnog tužioca u Nišu, optužene AA i njenog branioca advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K. br. 25/04 od 29.11.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, dana 26.5.2005. godine, u prisustvu optužene AA, njenih branilaca advokata AB i AV, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Nišu, optužene AA i njenog branioca i presuda Okružnog suda u Nišu K. br. 25/04 od 29.11.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Nišu, K. br. 25/04 od 29.11.2004. godine glašena je krivom AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina u koju joj je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 13.8.2003. godine pa nadalje; optužena AA obavezana je da sudu na ime paušala plati iznos od 5.000,00 dinara a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 45.724,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja; oštećeni BB upućuje se na parnicu radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva shodno članu 206. stav 2. ZKP.

Protiv navedene presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Nišu, zbog odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se prvostepena presuda u tom delu preinači i optuženoj za izvršeno krivično delo izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;
- Optužena AA, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja a iz sadržine žalbe proizilazi i odluke, o kazni s predlogom da se prvostepena presuda ukine i vrati na ponovno suđenje ili pak da joj se smanji kazna. Zahtevano je da o sednici veća drugostepenog veća bude obaveštena optužena.
- Branilac optužene AA AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje. Žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda bude obavešten branilac.

Odogovor na žalbu Okružnog javnog tužioca podneo je branilac optužene advokat BV s predlogom da se žalba Okružnog javnog tužioca odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u žalbi odbrane.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž. br. 478/05 od 05.4.2005. godine predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Nišu i prvostepena presuda preinači, samo u pogledu odluke o kazni, tako što će se optužena osuditi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju, a da se žalbe optužene i njenog branioca odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u prisustvu optužene AA, njenog branioca advokata AB i branioca advokata AV po priloženom zameničkom punomoćju, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio je sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda žalbi našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP).

Po žalbi branioca optužene pobijana presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, pri čemu se citira zakonski tekst ove odredbe. Nerazumljivost presude sastoji se u tome što u izreci nije opredeljen oblik vinosti optužene, jer je propušteno da se navedu one okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optužene prema radnji izvršenja, tačnije, nije opisano šta je prethodilo kritičnom događaju, niti međusobni položaj i rastojanje između optužene i oštećene u trenutku zadavanja udarca nožem. Osim toga iz izreke se ne vidi do kada traje pritvor.

Po žalbi, postoji protivrečnost razloga presude koja se odnosi na reprodukciju izvedenih dokaza, iskaza svedoka kao i veštaka medicinske struke čime je i činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Ovo se posebno odnosi na iskaz svedoka VV koji objašnjava ponašanje pokojne PP pri čemu on nije menjao iskaz na glavnom pretresu nego samo objasnio da su se pretnje oštećene upućene optuženoj o tome da će se njemu nešto desiti samo pojačale jer je u istrazi rekla da ih je bilo. Dalje, sud prihvata iskaz svedoka GG o tome da je videla pokojnu PP da nosi u ruci mobilni telefon i cigarete, ali ga pogrešno dovodi u vezu sa iskazom svedoka VV koji navodi da je pokojna dovela u stan frotir i jastuk pri čemu njegov iskaz ne prihvata, jer se iz celog kazivanja ove svedokinje ne može zaključiti da pokojna oštećena nije donela u stan navedene stvari pošto ju je ona videla oko sat vremena pre kritičnog događaja. Po žalbi branioca optužene postoji protivrečnost u reprodukciji nalaza veštaka medicinske struke, jer isti na glavnom pretresu prihvata da je jedan nokat pokojne polomljen što je utvrdi obdukcijom, ali ističe da pregledom leša nije našao tragove stranog porekla što ne znači da ih nije bilo, navodeći da nije imao nalog suda da se izvrši takva analiza. Osim toga, veštačenjem nisu utvrđene odlučne činjenice koje se odnose na redosled nastanka povreda kod pokojne, u kom međusobnom položaju su bile optužena i pokojna, kako su kod optužene nastale povrede opisane kao crtaste, i drugo. Nije pouzdano utvrđeno ko je i kako doneo nož u stan i kako je tekao događaj kada su optužena i pokojna oštećena ostale same u stanu. Pogrešan je zaključak suda o tome ko je doneo u stan frotir i jastuk, jer se zasniva na netačnom tumačenju izvedenih dokaza u ovom pogledu. Stoga, po braniocu, sve sporne činjenice mogle su se utvrditi rekonstrukcijom kritičnog događaja a trebalo je saslušati radnike hitne pomoći na okolnosti kako su zatekli oštećenu da bi se utvrdio međusobni položaj optužene i oštećene, kao i lica od kojih je VV ranijim prilikama donosio čebe koje je nosio u sporni stan. I na kraju, pogrešno činjenično stanje proizvelo je i pogrešnu odluku o sankciji.

Žalbama optužene AA ponavljaju se navodi iz žalbe njenog branioca, tako se ukazuje da je sud pogrešio što nije dozvolio da se donese njena tašna jer bi se videlo da u nju ne može stati sporni nož. Prigovara se nalazima veštaka dr DD i neuropsihijatra jer su isti nejasni i neodređeni. Ovo stoga, što se veštak DD nije mogao posebno izjasniti o povredama na levoj butini i prednjoj levoj strani vrata, te da golim okom prilikom obdukcije nisu otkriveni biološki tragovi na unutrašnjoj strani nokta pokojne što znači da ih nije ni bilo, ali se ne objašnjava kako je to moguće. I na kraju, optužena komentariše nalaz veštaka neuropsihijatra uz šire obrazloženje da je godina bila u strahu i stresu zbog pokojne oštećene tvrdeći da joj je kritičnom prilikom namera bila samo da fotografiše nju i supruga kako bi mu dokazala njihovu vezu, koju je on poricao.

Po nalaženju Vrhovnog suda svi žalbeni navodi branioca i optužene AA su neosnovani.

Iz činjeničnog opisa sadržanog u izreci presude proizilazi da je optužena krivično delo u pitanju izvršila sa umišljajem, a činjenice koje se odnose na zbivanja pre kritičnog događaja, te položaj i rastojanje između optužene i pokojne oštećene u trenutku zadobijanja udaraca nožem, nisu podaci koji moraju biti opisani u izreci presude, niti oni opredeljuju subjektivni odnos optužene prema radnji izvršenja krivičnog dela. Ovo tim pre, što su pomenute radnje na koje upućuje žalba branioca veoma detaljno i opširno opisane u obrazloženju presude. Stoga, izreka presude iz pomenutih razloga nije nerazumljiva.

Kako je nakon izricanja presude posebnim rešenjem tog suda K br. 25/04 od 29.11.2003. godine određeno vreme trajanje produženog pritvora, to izreka presude i u ovom pogledu nije nerazumljiva.

Pobijana presuda sadrži jasnu ocenu svih izvedenih dokaza tako da se ne može govoriti o protivrečnosti i proizvoljnosti razloga presude koji se odnose na reprodukciju izvedenih dokaza, kako se to žalbom želi prikazati.

S tim u vezi ocena iskaza svedoka VV data na glavnom pretresu kojim objašnjava ponašanje pokojne PP u bitnom se razlikuje od izjave date u istražnom postupku koja se odnosi na te činjenice (strana 15 stav poslednji nastavljeno na strani 16 obrazloženja) pa se ne može govoriti o tome da je u pitanju samo objašnjenje iste izjave date u istrazi.

Iskaz svedokinje GG sasvim razložno je doveden u vezi sa izjavom svedoka VV, koji neosnovano tvrdi da je pokojna PP baš tom kritičnom prilikom donela u stan frotir i jastuk iako je pre toga on donosio čebe, pa je očigledno da je njegov iskaz, kako zbog razloga kojima objašnjava takvo kazivanje (izražene sumnje pokojne u higijansku ispravnost čebeta), tako i činjenice da po izjavi svedoka GG pokojna nije imala u rukama pomenute stvari, je neprihvatljiv. Stoga je i predlog branioca o potrebi saslušanja lica od kojeg je svedok VV ranije pozajmljivao čebe neosnovan, a ovo tim pre što su sada u pitanju sasvim druge stvari koje su donete u stan.

Nalaz veštaka medicinske struke dr DD pravilno je cenjen i reprodukovan a istim nalazom su utvrđene sve bitne činjenice koje se odnose na vrstu, težinu, sredstvo, način i mehanizam nanošenja povreda koje je zadobila pokojna oštećena PP, i optužena AA o čemu su u presudi dati opširni razlozi obrazloženi na stranama 12-14 pobijane presude, koje prihvata i ovaj sud. Pri tome se veštak izjasnio da povrede nađene kod pokojne nisu mogle biti nanete u položaju da optužena pokojnu drži sa kosu već su nanete iz različitih položaja tela optužene i pokojne. Utvrđeno je takođe, koje su povrede po svojoj lokalizaciji i karakteristikama odbrambene u smislu pružanja otpora pokojne kao žrtve optuženoj kao napadaču. Objasnjeno je i mehanizam i sredstvo nanošenja povreda optuženoj kako na osnovu izvršenog telesnog pregleda optužene (strana 12 stav 2 obrazloženja), tako i nakon obavljene obdukcije leša pokojne PP (strana 13 stav 1 obrazloženja), nakon čega je usaglašen nalaz veštaka u pogledu povreda na optužnom nastalih dejstvom nokta pokojne (detaljno obrazloženo na strani 14 sav 1 presude), pri čemu je navedeno da nokat zavisno od ugla pod kojim deluje može naneti crtastu oguljotinu koja nalikuje na dejstvo šiljka ili oštrice i oguljotine prugastog izgleda ako deluje nešto širom površinom kada u neposrednoj okolini oguljotine postoji crvenilo kože. Stoga je očigledno da se veštak izjasnio i o povredama optužene opisanim kao crtaste, pa su suprotni navodi žalbe branioca i u ovom delu neosnovani. Činjenica što nije izvršena analiza tragova biološkog porekla ispod slomljenog nokta pokojne nije od uticaja na zaključak veštaka da su određene povrede koje je imala optužena nanete dejstvom nokta ili noktiju.

Sa svega navedenog, predlog odbrane o potrebi novog veštačenja je suvišan.

Na pouzdan način je utvrđeno da pokojna oštećena nije donela nož u stan, da ga kritičnom prilikom nije držala u jastuku ili ispod njega, niti da ga je iz jastuka izvadila, o čemu su dati valjani razlozi na strani 18 stav poslednji nastavljen na strani 19 obrazloženja presude, koje u potpunosti prihvata i ovaj sud. Stoga je rekonstrukcija krivičnog događaja po predlogu branioca optuženog nepotrebna, tim pre što optužena izjavljuje da se nakon uzimanja noža u desnu ruku daljeg događaja ne seća.

O uračunljivosti optužene u vreme izvršenja krivičnog dela izjasnio se veštak ĐĐ, neuropsihijatar, objasnivši pojam i stanje patološkog afekta, te pojam i stanje fiziološkog afekta u kojem stanju se kritičnom prilikom optužena nalazila. Naime, kod fiziološkog afekta svest ostaje očuvana, a na njegovo postojanje ukazuje svrsishodno i celishodno ponašanje okrivljene koje se ogleda o odlasku u kupatilo, pranje ruku i noža, uzimanje tableta za smirenje, pozivanju hitne pomoći i policije, dakle sveobuhvatno ponašanje okrivljene neposredno po okončanju kritičnog događaja. O nesećanju okrivljene u pogledu njenih radnji uz upotrebu noža izjasnio se veštak, nalazeći da je nesećanje posledica potrebe da optužena odbrani i potisne određenim mehanizmima odbrane ovaj za nju traumatski događaj. Veštak se izjasnio i o afektu straha i gneva o čemu su u pobijanoj presudi na strani 20 stav 1 obrazloženja dati razlozi koje u svemu prihvata i ovaj sud. Zato se sumnja u neuropsihijatrijsko veštačenje na koje ukazuje žalba optužene, pokazuje neosnovanom.

Ostali žalbeni navodi branioca i optužene koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nisu od bitnog značaja za ishod krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje - kako u pogledu činjenica koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koji se tiču psihičkog odnosa optužene prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacom dela po članu 47. stav 1. KZ RS i krivični zakon je pravilno primenjen o čemu su dati valjani razlozi na strani 21 stav poslednji nastavljeno na strani 22 obrazloženja, koje prihvata i ovaj sud.

Stoga se suprotni žalbeni navodi branioca, pa i optužene, o tome da se u konkretnom slučaju eventualno može raditi o ubistvu na mah ili o nužnoj odbrani ili prekoračenju iste pokazuju neosnovanim, pri čemu je u pobijanoj presudi o ovome dato opširno obrazloženje na strani 20 stav poslednji nastavljeno na strani 21, koji su jasni i potpuno prihvatljivi i za ovaj sud.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne optuženoj AA. Dat je odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima (optužena je porodična, majka dvoje punoletne dece, nije osuđivana, cenjene su pobude i sve okolnosti koje su uzrokovale da do ovog događaja dođe a čiji uzrok nije sama optužena, zatim držanje optužene nakon izvršenog dela utoliko što je odmah pozvala hitnu pomoć i policiju čiji je dolazak u stanu sačekala, te njeno iskreno kajanje i žaljenje što se događaj završio smrću pokojne PP i što je ona svojim postupanjem i svoju decu i decu pokojne lišila roditeljstva). Stoga je odmerena kazna optuženoj u trajanju od osam godina sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru srazmerna stepenu društvene opasnosti izvršenog dela i krivične odgovornosti optužene i nužna, ali dovoljna za ostvarivanje u ovom slučaju predviđene svrhe kažnjavanja - člana 33. OKZ.

Zato se suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju, kao i oni na koje upućuju žalbe optuženog i njenog branioca uz predlog izricanja kazne u kraćem vremenskom trajanju, pokazuju kao neosnovani.

Iz svega izloženog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

JK